

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1637/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Поповић, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиље АА, ..., чији је пуномоћник Дејан Мраковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Саша Милинчић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Раденко Главоњић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2200/20 од 18.09.2020. године, у седници одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужених, као о изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2200/20 од 18.09.2020. године, као недозвољене.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 765/17 од 04.02.2020. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужилји на име дуга солидарно исплате износ од 4.000 евра са законском затезном каматом, како је изреком наведено, све у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан плаћања. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да се обавезу тужени као солидарни дужници да јој на досуђени износ из става првог изреке плате законску затезну камату утврђену на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе НБС увећане за осам процентних поена почев од 15.07.2008. године до 15.06.2017. године. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужилји на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 195.148,00 динара, са законском затеном каматом од извршности до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 2200/20 од 18.09.2020. године, ставом првим изреке, одбио жалбу тужених и потврдио првостепену пресуду у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбачена је жалба тужене изјављена на став други изреке првостепене пресуде, као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили ревизије из свих законских разлога, како се у ревизијама наводи, с предлогом да се о ревизијама одлучује у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/2014, 78/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизијама тужених као изузетно дозвољеним, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, јер је, побијаном пресудом, одлучено у складу са постојећом судском праксом у вези облигационоправних односа насталих поводом зајма, као у конкретном случају, док указивање у ревизији на повреду одредаба ЗПП спада у процесна питања по основу којих се посебна ревизија не може изјавити, сагласно наведеној законској одредби.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаном пресудом је одлучено о тужбеном захтеву у износу од 4.000 евра, постављеним у тужби од 16.06.2017. године, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору ради дуга, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 16.06.2017. године, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом чланова 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**